

En klog og aktiv atlet

Dobermannen er en trofast og kælen familiehund, men den kloge vovse fordrer engagement og aktivering. Det får racen hos Tom Hansen og Lisa Duus, for hvem deres hunde er meget mere end bare familiens kæledyr.

I den stille og rolige by Græsted i Nordsjælland bor Tom og Lisa med deres to børn, Mads på 12 og Iben på fem, og alle deres hunde. Lige for tiden har de rigtig mange, for deres dobermanntæve har fået lækre, små hvalpe, der myldrer rundt i haven og slårser og leger med hinanden. Journalistens taske, snøreband og opsøgende fingre får også de små, skarpe hvalpetænder at føle, men det gør ikke noget, for det er jo bare helt normal hvalpeopførsel, og så er de små sorte og morkafarvede elsklinger slet ikke til at stå for. Det er deres forældre heller ikke – den smukke mor, Abba, og den stolte far, Hakon. Derudover er der endnu en dobermann, den unde, legesyge Kalle, og så har Lisa oven i købet også en Irsk terrier, Cenna. "Jeg skal have en hund med noget pels, som jeg kan pille i," forklarer Lisa – hun ejer en hundesalon, og så meget, som hun elsker dobermannen, så har deres skinnende, glatte og korte pels ikke meget brug for hendes evner.

Drømmehund

Det er Toms skyld, at Lisa i dag går så meget op i den kortpelsede dobermann – og omvendt. For Tom var det en barndomsdrøm at få dobermann. "Jeg havde ikke hund som barn, men noget familie fik en dobermann, og så har jeg været fascineret af racen siden dengang. Lige så snart jeg fik mit eget sted at bo, så skulle jeg have en dobermann," fortæller Tom smilende. Det var i 1995, hvor han hentede en dobermann på flyvepladsen i Bornholm uden at have noget særligt kendskab til hunden. "Sådan én, som Tom var dengang, ville vi aldrig sælge til i dag," siger Lisa grinende, mens hun ryster eftergivende på hovedet. Da Lisa mødte Tom, havde hun selv en labrador. Sammen fik de sønnen Mads, og da han var en lille dreng, begyndte Tom at snakke om, at han gerne ville have en dobermann til. For Lisa, der er vokset på med hunde og en far, der er jæger og hundetræner til fingerspidserne, var det lidt noget pjat. "Hvad skal du med den?," spurgte hun, og Tom svarede, at han bare ville have en mere. Det gør man ikke, synes Lisa – hunde bruger man da til noget. "Vi plejer at grine lidt af det, for jeg sagde, at så skulle han gå til træning. Da vi så endelig kom ud på træningspladsen, har han været der lige siden," smiler hun.

Danmarksmester

Tom træner IPO med sine dobermann tre gange om ugen, og han og hundene er så gode til det, at de vinder præmier og bliver danmarksmestre. IPO er et internationalt program, hvor man træner tre discipliner: spor, lydighed og forsvarsarbejde. Især forsvarsarbejde kræver, at hunden har mod og "krummer" – og det har dobermannen. Særligt dem, hvor man har været opmærksomme på at bevare brugsegenskaberne. Dobermannen er en forholdsvis ung race, der første gang blev registreret i 1860'erne. Tom fortæller, at den mand, der i sin tid avlede dobermannen frem, var skatteopkræver, så han havde brug for en hund, der kunne beskytte ham såvel som skræmme folk. Her i familiens frodige have står der en statue af en dobermann – den lyser hvidt op midt i alt det grønne og ser lidt skræmmende ud med sin muskuløse krop og spidse hoved, men den adskiller sig betydeligt fra Toms og Lisas hunde – den har nemlig kuperet ører og hale. Det må de danske dobermannhunde ikke længere have, for at kupere hale og ører har ikke længere baggrund i, at racen ødelægger halen eller risikerer at få den bidt af i kampens hede.

"At kupere har ikke noget at gøre med, at man tager hensyn til hundens ve og vel. Det har været rent æstetisk. Og samtidig gjorde man det, fordi hunden skulle se farlig ud," fortæller Tom.

Og farlige, der er mylderet af dobermannerne rundt om os overhovedet ikke. De er kærlige, frække og legesyge, og selv om racen nogle gange godt kan være reserverede overfor fremmede, så er disse hunde det ikke denne formiddag, hvor de også gerne så, at de fik lov til at spise af vores tallerkener.

"Man kan godt opdrage hundene til ikke at hapse ting fra bordene, men vi synes, at hundene skal kunne så mange ting på træningsbanen og herhjemme, så lige det med "at stjæle" fra bordet er vi lidt large med. Vi indordner os og sætter maden, hvor de ikke kan nå det," indrømmer Lisa.

Opdrættere af dobermann har gennem de sidste 20 år været opmærksomme på at tone dens oprindelige lidt skarpe temperament ned, og derfor er racen i dag en skøn familiehund. Familien yngste, datteren Iben, sidder da også helt rolig, da Abba går hen for at "snuse" til hendes spegepølsemad.

"Gå væk, Abba," siger den lille, blonde sommerpige bestemt, og den store hund lyster straks.

Dobermannen er en forholdsvis ung race, der første gang blev registreret i 1860'erne. Tom fortæller, at den mand, der i sin tid avlede dobermannen frem, var skatteopkræver, så han havde brug for en hund, der kunne beskytte ham såvel som skræmme folk.

Kalle demonstrerer, hvor dygtig han er til forsvarsarbejde.....

.....men det er lidt mærkeligt at angribe "far", og det er da også kun til ære for fotografen, at Tom stiller op som figurant – det er man ellers aldrig med sine egne hunde.

Målet om en bedre hund

Børnene er glade for hvalpene, selv om Iben nu er lidt træt af de små hvalpebisser, mens Mads bare er trist over, at de ikke kan beholde den mindste chokoladebrune tævehvalp.

Det er hele familien sådan set, for hunden har et fantastisk sind og et skønt overlevelseseget, men de har bare ikke tid til at have flere hunde. Heldigvis vil en af Toms træningsvenner gerne have den, så den bliver næsten i familien - og så kan de måske avle på hende engang.

For det går de meget op i.

Hakon har de ikke haft fra hvalp, men da han pludselig var til salg i Tyskland, kørte Tom derned, så ham på træningspladsen og tog ham hjem med det samme på grund af hans gode gener og fine stamtræ. Abba er købt i Tjekkiet, ligeledes på grund af hendes avlslinjer, og på de to hunde har familien lavet deres andet kuld dobermannhvalpe. Det første kuld er et år gamle nu, og de er alle sammen solgt som familiehunde, samtidig med at de viser gode brugshundeegenskaber, og det var derfor, de lavede endnu et kuld. Tom og Lisa tænker allerede videre i avlen, og derfor skal de måske avle på den unge Kalle, som kommer fra en kennel i Tyskland.

"Men kun, hvis han viser sig at have det, han skal have, og at der ikke er nogle fejl på ham," siger Tom.

Toms og Lisas erklærede mål er at lave en bedre og bedre dobermann.

"Det er lidt svært, for de hunde, man har, er jo dejlige. Men vores fremtidsdrøm er, at vi selv skal avle vores næste brugshund – og så kan man lige så godt prøve at få puttet de rigtige gener i den," siger Lisa.

Dejlig familiehund

Og det rigtige for Lisa og Tom er en hund med dygtige evner for træning samt et godt sind, så den også kan være familiehund.

"Vi har aldrig problemer med hundene, men vores børn er også opdraget til at tage hensyn til hundene," siger Lisa.

Med parrets engagement som avlere, som trænere, med Toms funktion som figurant og som medlemmer af Dansk Dobermann Klub hører de lutter positive historier om familier med dobermanner.

"En dobermann er en hund, man skal have forståelse for. Den skal have en vis opdragelse. Ikke hård, men konsekvent. Den tåler ikke, at den skal fungere som potensforlænger. Hvis den stimuleres og opdrages korrekt, så er det en fantastisk nem og omgængelig hund," fortæller Lisa.

Derfor er de også meget omhyggelige med, hvem de sælger hvalpe til, og de kan godt finde på at afvise en potentiel køber, hvis de ikke føler, at vedkommende har sat sig ind i, hvad det vil sige at have en dobermann. Hvis man køber hvalp hos Tom og Lisa, får man dog otte gange hvalpetræning med. Det er nemlig en hund, der kræver meget motion, men nok så vigtigt er det, at man skal stimulere dens kloge hoved. Det nytter ikke noget at cykle 20 km med den og så tro, at det er nok. Derfor er det godt at træne IPO, gå til agility eller lignende, hvor den får trænet de små grå hjerneceller.

"Den elsker sin familie. Jeg synes nogle gange, at Abba elsker Tom lidt for meget – hun kan sidde bare og kigge på ham. Så siger til hende, "Ej, Abba, nu er det for klamt". Men de har selvfølgelig et tæt bånd, fordi de træner så meget," griner Lisa.

"Det er en kærlig og kælen hund, og den har det rigtig godt med at komme op i sofaen og ligge sammen med én - hvis den kunne, ville den også gerne op i sengen," siger Tom med et glimt i øjet – han har det helt fint med, at Abba elsker ham så højt, for kærligheden til den smukke race er helt gengældt.

VÆRD AT VIDE OM DOBERMANNEN

Historie

Dobermannen er en pinscherhund. Det er en forholdsvis ung race fra 1860'erne, og det er den eneste hund, der er opkaldt efter sin ophavsmand, Karl Friedrich Louis Dobermann. Han var skatteopkræver, et krævende og risikabelt job på den tid, og derfor avlede han en race frem, der skulle forsvare ham mod andre mennesker og hunde og virke afskrækkende, når han bevægede sig rundt i rå miljøer. Han var desuden også hundefanger, så han havde et stort kendskab til hunde og deres egenskaber. Han lagde vægt på, at racen skulle være hurtig, klog, loyal og have et stort mod og god reaktionsevne. Det vides ikke helt sikkert, hvilken race der er brugt til at fremavle dobermannen, men så mange forskellige hunde som weimaraner, tysk pinscher, beauceron og schæferhund nævnes ofte. De eneste racer, der er dokumenteret i dobermannens blod, er sort greyhound og manchester terrier.

Sundhed

Dobermannen er en stærk og sund hund med masser af energi og kræfter. Den har haft problemer med hofteledsdisplasi, men det er stort set forsvundet. De kan blive op til 14 år, men det er ikke unormalt, hvis den kun bliver ca. 10 år gammel.

Motion og aktivitet

Masser af motion og mental stimulans. Dobermannen er glad for folk, der arbejder hjemme eller kan tage den med, men den kan sagtens leve med en familie, hvor der er fuldtidsarbejde. Når man så kommer hjem, skal man dag bruge meget tid på den, og det er en god idé at træne spor og lydighed med den, så den bliver udfordret. Den har masser af energi og vil gerne løbe med på cykelturen og løbe efter en bold i mange timer.

Hverdag

Den modige trofaste hund er meget kærlig, og den vil gøre alt for sin familie, som også tæller dem, der kommer ofte i hjemmet. Den elsker at lege og har krudt i rumpetten – men når den så har fået afløb for energien, vil den gerne med op i sofaen og putte med familien, som den vil være sammen med hele tiden, hvis det er muligt. Skal den passes, så foretrækker den, at det foregår hjemme, i stedet for ude af huset. Det er en hund der har det godt med børn – selv om den måske ikke tuller rundt med dem i haven, så holder den øje med, at der ikke sker noget med dem. Dobermannen er en ven for livet.

Pelspleje.

Dobermannen har en kort, glat og tæt pels, der ikke kræver megen pleje. Det er en fejl, hvis den har underuld.

